

Tekst na latinici je ponovljen ispod ovog napisanog u originalu na cirilici:

Скупштина Д. З. Србије и Црне Горе
Трг Николе Пашића 13
11100 Београд

Скупштина Р. Србије
Краља Милана бр. 14
11000 Београд

Скупштина Р. Црне Горе
Подгорица

Господин Председник Д. З. Србије и Црне Горе Светозар Маровић
Палата федерације
Булевар Михаила Пупина 2
11070 Београд

Господин Председник Р. Србије Борис Тадић
Андрићев венац бр. 1
11000 Београд

Господин Председник Р. Црне Горе Филип Вујановић
Подгорица
Црна Гора

Господин Министар спољних послова Д. З. Србије и Црне Горе Вук Драшковић
Палата федерације
Булевар Михаила Пупина 2
11070 Београд

Господин председник Владе Р. Србије др Војислав Коштуница
Немањина бр. 11
11000 Београд

Господин председник Владе Р. Црне Горе Мило Ђукановић
Подгорица
Црна Гора

Поштоване даме и господа народни посланици Р. Србије, Р. Црне Горе и Д. З. Србије и Црне Горе,

поштована господа Председници и председници Влада Р. Србије, Р. Црне Горе и Д. З. Србије и Црне Горе Маровићу, Тадићу, Филиповићу, др Коштуница и Ђукановићу,

и

поштовани господине министре спољних послова Д. З. Србије и Црне Горе Драшковићу,

Молим вас да прочитате ово отворено јавно писмо, које је слободно за објављивање искључиво у целости и без измена.

Ви сте знали, пре ступања на највише државне положаје, најмање онолико добро колико и сваки држављанин Србије и Црне Горе, колико су нас морално, национално, државно и економски срозале у ову ситуацију, најпре Титова власт, и потом титовске власти СФРЈ и СРЈ, НАТО санкције,

затим ДОСовска власт и НАТО бомбардовање. Ви сте знали да смо окупирани и покорени у високом степену, али не потпуно. Ви сте знали да имамо Уставе и прихватили сте да по њима дођете на те положаје. Оно што можда нисте знали, као и већина држављана, јесу дугови наше државе, ко их је, када, под којим условима узимао на наш рачун и на рачун нашег потомства. Зато је требало да утврдите јавно наш државни финансијски биланс при преузимању највиших државних функција. То нисте учинили, колико ми је познато.

Сећам се Ваших, господине Драшковићу, родољубљем надахнутих говора широм Србије, Ваших ватрених поклича и борбених позива народу да се супротстави деспотски самовољној владавини Слободана Милошевића. Сећам се Ваших позива људима на владајућим положајима да своје личне интересе подреде народним и државним интересима.

Сећам се Ваших, господине Драшковићу, јавних позива младићима, тек посталим пунолетним, да приступе паравојним јединицама које сте, такмичећи се с др Војиславом Шешељем, организовали ради слања на фронтове на које Ви нисте отишли. Ти фронтови су последица владавине КПЈ/СКЈ, чији сте чланови обојица били.

Господине Драшковићу, по други пут обављате једну од врховних државних дужности. Први пут сте је обављали у Влади, по Вашим изјавама би се закључило, омрзнутог Вам Слободана Милошевића. Имам утисак да је Ваша мржња према њему надјачала ових дана у Вама сва Ваша осећања за истину и за одговорност према народу и Држави. Овог пута сте у својству Министра спољних послова Д. З. Србије и Црне Горе јавно лажно тврдили да су Срби и Р. Србија извршили прогон и геноцид Албанаца на Косову и Метохији. Потом сте се јавно zaloжили да се генерали испоруче Трибуналу у Хагу. Затим сте неоправдано именовали (погледајте јавни текст господина Комнена Бећировића, који се овде прилаже у додатку) госпођу Бранку Богавац, удату Л Конт, за Директорку Културног центра Србије и Црне Горе у Паризу. Уз све то, Ви се јавно залажете да се повуче тужба против свих оних који су потпуно неоправдано, супротно свим међународним нормативима, бомбардовали Србију и Црну Гору. Тиме Ви постајете заштитник њиховог злочина против мира и човечанства спроведеног над народом Србије и Црне Горе.

Пошто сте се, господине Драшковићу, као Министар спољних послова јавно ангажовали по претходно наведеним питањима, молим Вас посебно да учините све што је у Вашој моћи да се испуне даље наведене молбе.

Господине Тадићу, и Ви сте се такође јавно zaloжили да се повуче тужба против свих оних који су наредили и организовали бомбардовање Србије и Црне Горе. Тиме и Ви постајете заштитник њиховог злочина против мира и човечанства спроведеног над народом Србије и Црне Горе. Ово ми је побудило сећања и нагнало ме да Вас замолим како даље следи.

Ви, господине Маровићу добро знате да је народ тражио и остварио да директним општим гласањем бира Председника С. Р. Ј. , односно Србије и Црне Горе. То је народу омогућило да смени једног деспота, а Вама посредно омогућило да постанете Председник. Шта и како се то десило да је то промењено? Ви сте изабрани на титовски начин, без народне подршке. Ваш избор је поништио оно што је народ с тешком муком био повратио.

Господине Маровићу, ако сте се Ви били огрешили о Хрвате, онда не само да је природно било да им се лично извините већ и да се повучете из јавног политичког живота уместо што сте постали Председник Србије и Црне Горе. Када сте већ то постали, онда сте постали и обавезни да знате да Србски народ није извршио било какав злочин и да нас штитите и достојно представљате, а не да нас срамотите, како у Палати Федерације при пријему иностраног Премијера (због чега сам био потписао пролетос захтев за Ваше смењивање), тако све до Олимпијаде у Атини када сте банално показали колико сте у стању да подредите наше државне интересе својим личним. То је само још потврдило оправданост нашег захтева да не будете више наш Председник.

Ви сви, господо, добро знате да сте на те положаје дошли без подршке већине народа вама лично и вашим странкама појединачно. Односно, већина народа је, на пример, јасно показала да сматра да не треба да гласа да Ви господине Тадићу будете Председник Р. Србије.

Већина је прихватила да поштује став мањине. Тиме сте добили могућност да задобијете поверење и подршку већине. Ви чините супротно, по мојој оцени.

Ви, господо Филиповићу и Ђукановићу, који сте потпуно одвојили Црну Гору од Србије у низу области позивајући се на историјску државност Црне Горе добро знате да су и Дукла и Зета, и Кнежевина и Краљевина Црна Гора биле србске државе - државе Србског народа. Историјска државност Црне Горе као несрбске државе не постоји. У току свог једнонедељног боравка у Црној Гори пре две недеље, свака Црногорка и сваки Црногорац које сам питао да ли нису Српкиње односно Срби одговорили су ми да јесу Српкиње односно Срби, а Црногорке су и Црногорци само у географском смислу.

Ви, господо, јавно говорите да смо на основу међународних уговора дужни да, противно Уставу Р. Србије и супротно одлуци Уставног суда Р. Србије, испоручујемо наше држављане за суђење у иностранству, уместо да им се суди јавно у нашој земљи. При томе не наводите који су то међународни уговори, ко их је, на основу којих компетенција и када потписао. Ако су били потписани пре усвајања Устава Р. Србије и Устава С. Р. Ј., онда је требало да устави буду с њима усклађени. Пошто није тако, утисак је да су противуставно потписани после доношења устава.

Молим вас, сваког појединачно и све заједно:

1. Да покренете пред нашим државним органима поступак за утврђивање одговорности Начелника и свих оних официра Генералштаба и официра Војске С. Р. Југославије, који су потписали предају у Куманову 1999. год. супротно Уставима (Члан 51 Устава Р. Србије) и својим војним заклетвама да ће положити своје животе пре него да се предају, ради чега су у мирнодопским условима имали многобројне привилегије, а који су изневеравајући своју заклетву и уставну обавезу, предали наш народ на Косову и Метохији, нашу Постојбину, наше свете духовне, културне и историјске драгуље, и наше изузетно природно благо на невиђену немилост и суровост окупатору и пљачкарошу. Ако би сте одбили ову молбу онда би сте постали би сте њихови заштитници и деловали би сте супротно Уставима.
2. Да Ви, господине Драшковићу, као Министар спољних послова и политичар који је јавно стварао паравојне јединице у Србији за слање на фронтове ван Србије, одете у Хаг уместо да се испоручују наши генерали, да убедите Трибунал у Хагу у оправданост како Вашег личног паравојног деловања, тако и, што је још важније, поштовање права нашег народа и наше државе на одбрану и на свеопшту (у свим државама признату и важећу) обавезу генерала да руководе том одбраном. Ако би сте одбили ову молбу онда не само да би сте се јавно одрекли својих родољубивих иступања, већ би сте учествовали у деловањима и оптужбама на лажима заснованим да Србски народ и Србија нису имали право и обавезу на одбрану, да је наша одбрана била агресија и да је Србија извршила прогон и геноцид Албанског живља. Ако би сте одбили ову молбу, онда би сте изневерили не само себе већ и све оне који су Вам пружили поверење.
3. Да ви сви, посебно да у томе предњачите Ви, господине Драшковићу, као савезни Министар спољних послова и као члан Савета министара, покренете пред нашим државним органима поступак за подношење тужбе редовном међународном суду у Хагу против одговарајућих државних органа свих југословенских република: Словеније, Хрватске, Босне и Херцеговине и Македоније за противуставно одцепљивање од С. Ф. Р. Ј. и тиме изазваних злодела против мира и човечанства. Устав С. Ф. Р. Ј. се заснивао (прва реченица Устава) на општем праву народа (признатом и Повељом УН) на самоопредељење укључујући и одцепљење, те је самим тим то право признавао равноправно свим народима Југославије.

Устав (Чланови 231 до 241) је обавезивао сваког држављанина, а посебно највише државне органе, да поштују Устав и да штите јединство и независност С. Ф. Р. Ј. У том смислу се Слободан Милошевић с правом залагао за заштиту С. Ф. Р. Ј. Устав јесте одређивао Републике као суверене државе, али су оне део своје суверености пренеле на С. Ф. Р. Ј. Републички уставни нису смели (Чланови 206 и 207 Устава С. Ф. Р. Ј.) да буду и нису ни били супротни Уставу С. Ф. Р. Ј. Устав није давао никакво право Републикама на одцепљење од Југославије. И у овом смислу је тадашња Власт Р. Србије иступала у складу с Уставом. Ако би сте одбили ову молбу онда би сте омаловажили равноправно уставно право сваког народа Југославије, те и право Србског народа, на самоопредељење укључујући одцепљење, исто онако како су га погазиле власти Хрватске и Босне и Херцеговине, и Слободан Милошевић наносећи нам трајне катастрофалне последице. Онда би сте на себе самовољно пренели право народа да одлучује. Учинили би сте оно што је Слободан Милошевић заједно с Председницима свих осталих пет Република С. Ф. Р. Ј. урадио. Они су самовољно и противуставно преузели компетенције Савезне скупштине С. Ф. Р. Ј. (Члан 283 Устава С. Ф. Р. Ј.), која је једина била меродавна да руководи уставним променама по слободно израженој вољи народа. Они су најодговорнији за трагичан развој ситуације у С. Ф. Р. Ј. Сада сте ви најодговорнији за развој ситуације у Србији и Црној Гори. Молим вас све да не понављате њихове грешке, да не настављате милошевићевско кршење Устава и продубљивање трагедије у коју нас је увео.

4. Да покренете одговарајуће судске процесе против господе Ругове, Тачија, Чанка и свих осталих страних држављана и држављана Р. Србије и Р. Црне Горе који противуставним насилним начином и средствима руше територијално јединство Р. Србије и Р. Црне Горе, учествују у окупацији наше земље, у стварању мржње међу људима, у прогону нашег народа, у изазивању или и руковођењу злочина над недужним становништвом Р. Србије и Р. Црне Горе. Ако не би сте прихватили ову молбу, онда би сте постали њихови срамотни заштитници.
5. Да обезбедите Уставима гарантовану равноправност Србском народу, поштовање његових националних вредности и интереса у Србији и Црној Гори. Ову молбу посебно упућујем вама господо Вујановићу и Ђукановићу без обзира да ли сте се одрекли свог србског порекла или нисте.
6. Да покренете и спроведете поступак поништавања Изборног закона у А. П. Војводини, као и избора ако би били по њему спроведени. Он утврђује један изборни критеријум за Србски народ, а други за националну мањину, што је супротно уставом загарантованој равноправности држављана Р. Србије (Члан 13 Устава Р. Србије).
7. Да поништите именоване госпође Бранке Боговац, удате Л Конт, за Директорку Културног центра Србије и Црне Горе у Паризу. Ако би сте одбили ову молбу, онда би сте наставили кадровску политику КПЈ/СКЈ.
8. Да прекинете да нас узнемиравате неодговорним и неоправданим изјавама да треба да се повуче тужба против агресора на нашу земљу и на наш народ.
9. Да обезбедите да редовни Суд у Хагу добије све податке да би прихватио тужбу против агресора на нашу земљу и окупатора нашег народа. Ако би сте одбили ову молбу, онда би сте се јавно одрекли својих предака, посебно Ви, господине Драшковићу свог Ђеда који Вам је бриљантно био објаснио шта значи 1 3 8 9. Одрекли би сте се јавно наше славне ослободилачке традиције.

10. Да јавно објавите који су то међународни уговори који нас обавезују да се наши држављани испоручују судовима у иностранству, ко их је, на основу којих компетенција и када потписао. Ако би сте одбили ову молбу, онда би сте наставили да спроводите ниподаштавајући однос према народу.
11. Да јавно објавите који су дугови Р. Србије, Р. Црне Горе и Д. З. Србије и Црне Горе, код кога, ко их је, када и на основу којих одлука потписао и преузео. Ако би сте одбили ову молбу, онда би сте задржали титовски однос према народу.
12. Да јавно објавите финансијски биланс Р. Србије, Р. Црне Горе и С. Р. Ј. односно Д. З. Србије и Црне Горе на дан 1. априла 1980., 1991, 2000., 2003. и 2004. године. Ако би сте одбили ову молбу, онда би сте у народу изазвали оправдано неповерење у вас.

Ако не би сте могли да прихватите или остварите било коју од ових молби онда бих сматрао да би било најбоље не само да дате безусловну оставку на највише државне положаје које заузимате, већ да се потпуно и трајно повучете из активног јавног политичког живота.

Надајући се да ћете у целости да прихватите све ове молбе и да се потпуно ангажујете на њиховом остварењу, желим вам појединачно и заједно да добијете од нашег народа све оно, онако и онолико, што сте, како сте и колико сте заслужили.

С поштовањем,

Љубомир Т. Грујић
(Lyubomir T. Gruyitch
20 rue Gaston Defferre
90000 Belfort
France)

* * *

Претходни допис је био послат директно преко Интернета уз пропратно писмо како следи.

2. септембар 2004. године

Господин председник Народне скупштине Р. Србије Предраг Марковић

<http://www.parlament.sr.gov.yu/content/cir/sastav/predsednik.asp>

Поштовани господине Марковићу, Председниче Народне скупштине Р. Србије,

Молим Вас да прочитате следећи допис и да омогућите да га добију сви народни посланици пре разматрања питања тужбе против држава чије су оружане снаге бомбардовале Србију 1999. Допис сам јуче послао приоритетном поштом свим адресентима.

Унапред Вам се захваљујем.

С поштовањем,

Љубомир Т. Грујић
www.freaserbs.org
www.truth-action.com/people

* * *

Skupstina D. Z. Srbije i Crne Gore
Trg Nikole Pasica 13
11100 Beograd

Skupstina R. Srbije
Kralja Milana br. 14
11000 Beograd

Skupstina R. Crne Gore
Podgorica

Gospodin Predsednik D. Z. Srbije i Crne Gore Svetozar Marovic
Palata Federacije
Bulevar Mihaila Pupina 2
11070 Beograd

Gospodin Predsednik R. Srbije Boris Tadic
Andricev venac br. 1
11000 Beograd

Gospodin Predsednik R. Crne Gore Filip Vujanovic
Podgorica
Crna Gora

Gospodin ministar spoljnih poslova D. Z. Srbije i Crne Gore Vuk Draskovic
Palata Federacije
Bulevar Mihaila Pupina 2
11070 Beograd

Gospodin predsednik Vlade R. Srbije dr. Vojislav Kostunica
Nemanjina br. 11
11000 Beograd

Gospodin predsednik Vlade R. Crne Gore Milo Djukanovic
Podgorica
Crna Gora

Postovane dame i gospodo narodni poslanici R. Srbije, R. Crne Gore i D. Z. Srbije i Crne Gore,

postovana gospodo Predsednici i predsednici Vlada R. Srbije, R. Crne Gore i D. Z. Srbije i Crne Gore
Marovicu, Tadicu, Filipovicu, dr Kostunica i Djukanovicu,

i

postovani gospodine ministre spoljnih poslova D. Z. Srbije i Crne Gore Draskovicu,

Molim vas da procitate ovo otvoreno javno pismo, koje je slobodno za objavljivanje iskljucivo u celosti bez izmena.

Vi ste znali, pre stupanja na najvise drzavne polozej, najmanje onoliko dobro koliko i svaki drzavljanin Srbije i Crne Gore, koliko su nas moralno, nacionalno, drzavno i ekonomski srozale u ovu

situaciju, najpre Titova vlast, i potom titovske vlasti SFRJ i SRJ, NATO sankcije, zatim DOSovska vlast i NATO bombardovanje. Vi ste znali da smo okupirani i pokoreni u visokom stepenu, ali ne potpuno. Vi ste znali da imamo Ustave i prihvatili ste da po njima dodjete na te položaje. Ono sto mozda niste znali, kao i vecina drzavljana, jesu dugovi nase drzave, ko ih je, kada, pod kojim uslovima uzimao na nas racun i na racun naseg potomstva. Zato je trebalo da utvrdite javno nas drzavni finansijski bilans pri preuzimanju najvisih drzavnih funkcija. To niste ucini, koliko mi je poznato.

Secam se Vasih, gospodine Draskovicu, rodoljubljem nadahnutih govora sirom Srbije, Vasih vatrenih poklica i borbenih poziva narodu da se suprotstavi despotskoj samovoljnoj vladavini Slobodana Milosevica. Secam se Vasih poziva ljudima na vladajucim položajima da svoje licne interese podrede narodnim i drzavnim interesima.

Secam se Vasih, gospodine Draskovicu, javnih poziva mladima, tek postalim punoletnim, da pristupe paravojnim jedinicama koje ste, takmiceci se s dr Vojislavom Seseljem, organizovali radi slanja na frontove na koje Vi niste otisli. Ti frontovi su posledica vladavine KPJ/SKJ, ciji ste clanovi obojica bili.

Gospodine Draskovicu, po drugi put obavljate jednu od vrhovnih drzavnih duznosti. Prvi put ste je obavljali u Vladi, po Vasim izjavama bi se zakljucilo, omrznutog Vam Slobodana Milosevica. Imam utisak da je Vasa mrznja prema njemu nadjacala ovih dana u Vama sva Vasa osecanja za istinu i za odgovornost prema narodu i Drzavi. Ovog puta ste u svojstvu Ministra spoljnih poslova D. Z. Srbije i Crne Gore javno lazno tvrdili da su Srbi i R. Srbija izvrsili progon i genocid Albanaca na Kosovu i Metohiji. Potom ste se javno zalozili da se generali isporuce Tribunalu u Hagu. Zatim ste neopravdano imenovali (pogledajte javni tekst gospodina Komnena Becirovica, koji se ovde prilaze u dodatku) gospodju Branku Bogavac, udatu L Kont, za Direktorcu Kutlurnog centra Srbije i Crne Gore u Parizu. Uz sve to, Vi se javno zalazete da se povuce tuzba protiv svih onih koji su potpuno neopravdano, suprotno svim medjunarodnim normativima, bombardovali Srbiju i Crnu Goru. Time Vi postajete zastitnik njihovog zlocina protiv mira i covcanstva sprovedenog nad narodom Srbije i Crne Gore.

Posto ste se, gospodine Draskovicu, kao Ministar spoljnih poslova javno angazovali po prethodno navedenim pitanjima, molim Vas posebno da ucinite sve sto je u Vasoj moci da se ispune dalje navedene molbe.

Gospodine Tadicu, i Vi ste se takodje javno zalozili da se povuce tuzba protiv svih onih koji su naredili i organizovali bombardovanje Srbije i Crne Gore. Time i Vi postajete zastitnik njihovog zlocina protiv mira i covcanstva sprovedenog nad narodom Srbije i Crne Gore. Ovo mi je pobudilo secanja i nagnalo me da Vas zamolim kako dalje sledi.

Vi, gospodine Marovicu dobro znate da je narod trazio i ostvario da direktnim opstim glasanjem bira Predsednika S. R. J., odnosno Srbije i Crne Gore. To je narodu omogucilo da smeni jednog despota, a Vama posredno omogucilo da postanete Predsednik. Sta i kako se to desilo da je to promenjeno? Vi ste izabrani na titovski nacin, bez narodne podrške. Vas izbor je ponistio ono sto je narod s teskom mukom bio povratio.

Gospodine Marovicu, ako ste se bili ogesili o Hrvate, onda ne samo da je prirodno bilo da im se licno izvinite vec i da se povucete iz javnog politickog zivota umesto sto ste postali Predsednik Srbije i Crne Gore. Kada ste vec to postali, onda ste postali i obavezni da znate da Srbski narod nije izvrsio bilo kakav zlocin i da nas stitite i dostojno predstavljate, a ne da nas sramotite, kako u Palati Federacije pri prijemu inostranog Premijera (zbog cega sam bio potpisao proleto zahtev za Vase smenjivanje), tako sve do Olimpijade u Atini kada ste banalno pokazali koliko ste u stanju da podredite nase drzavne interese svojim licnim. To je samo jos potvrdilo opravdanost naseg zahteva da ne budete vise nas Predsednik.

Vi svi, gospodo, dobro znate da ste na te položaje dosli bez podrške vecine naroda vama licno i vasim strankama pojedinačno. Odnosno, vecina naroda je, na primer, jasno pokazala da smatra da ne treba da glasa da Vi gospodine Tadicu budete Predsednik R. Srbije.

Vecina je prihvatila da postuje stav manjine. Time ste dobili mogucnost da zadobijete poverenje i podrsku vecine. Vi cinite suprotno, po mojoj oceni.

Vi, gospodo Filipovicu i Djukanovicu, koji ste potpuno odvojili Crnu Goru od Srbije u nizu oblasti pozivajuci se na istorijsku drzavnost Crne Gore dobro znate da su i Dukla i Zeta, i Knezevina i Kraljevina Crna Gora bile srbske drzave – drzave Srbskog naroda. Istorijska drzavnost Crne Gore kao nesrbske drzave ne postoji. U toku svog jednonedeljnog boravka u Crnoj Gori pre dve nedelje, svaka Crnogorka i svaki Crnogorac koje sam pitao da li nisu Srbkinje odnosno Srbi odgovorili su mi da jesu Srbkinje odnosno Srbi, a Crnogorke su i Crnogorci samo u geografskom smislu.

Vi, gospodo, javno govorite da smo na osnovu medjunarodnih ugovora duzni da, protivno Ustavu R. Srbije i suprotno odluci Ustavnog suda R. Srbije, isporucujemo nase drzavljanke za sudjenje u inostranstvu, umesto da im se sudi javno u nasoj zemlji. Pri tome ne navodite koji su to medjunarodni ugovori, ko ih je, na osnovu kojih kompetencija i kada potpisao. Ako su bili potpisani pre usvajanja Ustava R. Srbije i Ustava S. R. J., onda je trebalo da ustavi budu s njima uskladjeni. Posto nije tako, utisak je da su protivustavno potpisani posle donosenja ustava.

Molim vas, svakog pojedinačno i sve zajedno:

1. Da pokrenete pred nasim drzavnim organima postupak za utvrdjivanje odgovornosti Nacelnika i svih onih oficira Generalstaba i oficira Vojske S. R. Jugoslavije, koji su potpisali predaju u Kumanovu 1999. god. Suprotno Ustavima (Clan 51 Ustava R. Srbije) i svojim vojnim zakletvama da ce poloziti svoje zivote pre nego da se predaju, radi cega su u mirnodopskim uslovima imali mnogobrojne privilegije, a koji su izneveravajući svoju zakletvu i ustavnu obavezu, predali nas narod na Kosovu i Metohiji, nasu Postojbinu, nase svete duhovne, kulturne i istorijske dragulje, i nase izuzetno prirodno blago na nevidjenu nemilost i surovost okupatoru i pljackarosu. Ako bi ste odbili ovu molbu onda bi ste postali njihovi zastitnici i delovali bi ste suprotno Ustavu.
2. Da Vi, gospodine Draskovicu, kao Ministar spoljnih poslova i politicar koji je javno stvarao paravojne jedinice u Srbiji za slanje na frontove van Srbije, odete u Hag umesto da se isporucuju nasi generali, da ubedite Tribunal u Hagu u opravdanost kako Vaseg licnog paravojnog delovanja, tako i, sto je jos vaznije, postovanje prava naseg naroda i nase drzave na odbranu i na sveopstu (u svim drzavama priznatu i vazecu) obavezu generala da rukovode tom odbranom. Ako bi ste odbili ovu molbu onda ne samo da bi ste se javno odrekli svojih rodoljubivih istupanja, vec bi ste ucestvovali u delovanjima i optuzbama na lazima zasnovanim da Srbski narod i Srbija nisu imali pravo i obavezu na odbranu, da je nasa odbrana bila agresija i da je Srbija izvrсила progon i genocid Albanskog zivlja. Ako bi ste odbili ovu molbu, onda bi ste izneverili ne samo sebe vec i sve one koji su Vam pruzili poverenje.
3. Da vi svi, posebno da u tome prednjacite Vi, gospodine Draskovicu, kao savezni Ministar spoljnih poslova i kao clan Saveta ministara, pokrenete pred nasim drzavnim organima postupak za podnosenje tuzbe redovnom medjunarodnom sudu u Hagu protiv odgovarajucih drzavnih organa svih jugoslovenskih republika: Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Makedonije za protivustavno odcepljivanje od S. F. R. J. i time izazvanih zlodela protiv mira i covecanstva. Ustav S. F. R. J. se zasnivao (prva recenica Ustava) na opstem pravu naroda (priznatom i Poveljom UN) na samoopredeljenje ukljucujuci i odcepljenje, te je samim tim to pravo priznavao svim narodima Jugoslavije. Ustav (Clanovi 231 do 241) je obavezivao svakog drzavljanina, a posebno najvise drzavne organe, da postuju Ustav i da stite jedinstvo i nezavisnost S. F. R. J. U tom smislu se Slobodan Milosevic s pravom zalagao za zastitu S. F. R. J. Ustav jeste odredjivao Republike kao suverene drzave, ali su one deo svoje suverenosti prenele na S. F. R. J. Republicki ustavi nisu smeli (Clanovi 206 i 207 Ustava S. F. R. J.) da budu i nisu ni bili u suprotnosti Ustavu S. F. R. J. Ustav nije davao nikakvo pravo Republikama na odcepljenje od Jugoslavije. I u ovom smislu je tadasnja Vlast R. Srbije istupila u skladu s Ustavom. Ako bi ste odbili ovu molbu onda bi ste omalovazili ravnopravno ustavno pravo svakog naroda Jugoslavije, te i pravo Srbskog naroda, na

samoopredeljenje uključujući odcepljenje, isto onako kako su ga pogazile vlasti Hrvatske i Bosne i Hercegovine, i Slobodan Milosevic nanoseći nam trajne katastrofalne posledice. Onda bi ste na sebe samovoljno preneli pravo naroda da odlučuje. Učinili bi ste ono što je Slobodan Milosevic zajedno s Predsednicima svih ostalih pet Republika S. F. R. J. uradio. Oni su samovoljno i protivustavno preuzeli kompetencije Savezne skupštine S. F. R. J. (Član 283 Ustava S. F. R. J.), koja je jedina bila merodavna da rukovodi ustavnim promenama po slobodno izraženoj volji naroda. Oni su najodgovorniji za tragičan razvoj situacije u S. F. R. J. Sada ste vi najodgovorniji za razvoj situacije u Srbiji i Crnoj Gori. Molim vas sve da ne ponavljate njihove greske, da ne nastavljate milosevicevsko kršenje Ustava i produbljiivanje tragedije u koju nas je on uveo.

4. Da pokrenete odgovarajuće sudske procese protiv gospode Rugove, Tacija, Canka i svih ostalih stranih državljana i državljana R. Srbije i R. Crne Gore koji protivustavnim nasilnim načinom i sredstvima ruse teritorijalno jedinstvo R. Srbije i R. Crne Gore, učestvuju u okupaciji naše zemlje, u stvaranju mržnje među ljudima, u progonu našeg naroda, u izazivanju ili u rukovodjenju zločina nad nedužnim stanovništvom R. Srbije i R. Crne Gore. Ako ne bi ste prihvatili ovu molbu, onda bi ste postali njihovi sramotni zastitnici.
5. Da obezbedite Ustavima garantovanu ravnopravnost Srbskom narodu, postovanje njegovih nacionalnih vrednosti i interesa u Srbiji i Crnoj Gori. Ovu molbu posebno upućujem vama gospodo Vujanovicu i Djukanovicu bez obzira da li ste se odrekli svog srbskog porekla ili niste.
6. Da pokrenete i sprovedete postupak ponistavanja Izbornog zakona u A. P. Vojvodini, kao i izbora ako bi bili po njemu sprovedeni. On utvrđuje jedan izborni kriterijum za Srbski narod, a drugi za nacionalnu manjinu, što je suprotno ustavom zagarantovanoj ravnopravnosti državljana R. Srbije (Član 13 Ustava R. Srbije).
7. Da ponistite imenovanje gospodje Branke Bogovac, udate L Kont, za Direktorku Kulturnog centra Srbije i Crne Gore u Parizu. Ako bi ste odbili ovu molbu, onda bi ste nastavili kadrovsku politiku KPJ/SKJ.
8. Da prekinete da nas uznemiravate neodgovornim i neopravdanim izjavama da treba da se povuce tuzba protiv agresora na našu zemlju i na naš narod.
9. Da obezbedite da redovni Sud u Hagu dobije sve podatke da bi prihvatio tuzbu protiv agresora na našu zemlju i okupatora našeg naroda. Ako bi ste odbili ovu molbu, onda bi ste se javno odrekli svojih predaka, posebni Vi, gospodine Draskovicu svog Djeda koji Vam je briljantno bio objasnio šta znači 1 3 8 9. Odrekli bi ste se javno naše slavne oslobodilacke tradicije.
10. Da javno objavite koji su to medjunarodni ugovori koji nas obavzuju da se naši državljani isporucuju sudovima u inostranstvu, ko ih je, na osnovu kojih kompetencija i kada potpisao. Ako bi ste odbili ovu molbu, onda bi ste nastavili da sprovodite nipodastavajuci odnos prema narodu.
11. Da javno objavite koji su dugovi R. Srbije, R. Crne Gore i D. Z. Srbije i Crne Gore, kod koga, ko ih je, kada i na osnovu kojih odluka potpisao i preuzeo. Ako bi ste odbili ovu molbu, onda bi ste zadržali titovski odnos prema narodu.
12. Da javno objavite finansijski bilans R. Srbije, R. Crne Gore i S. R. J. odnosno D. Z. Srbije i Crne Gore na dan 1. aprila 1980., 1991, 2000., 2003. i 2004. godine. Ako bi ste odbili ovu molbu, onda bi ste u narodu izazvali opravdano nepoverenje u vas.

Ako ne bi ste mogli da prihvatite ili ostvarite bilo koju od ovih molbi onda bih smatrao da bi bilo najbolje ne samo da date bezuslovnu ostavku na najviše državne položaje koje zauzimate, već da se potpuno i trajno povucete iz aktivnog javnog politickog zivota.

Nadajući se da ćete u celosti da prihvatite sve ove molbe i da se potpuno angažujete na njihovom ostvarenju, želim vam pojedinačno i zajedno da dobijete od naseg naroda sve ono, onako i onoliko, sto ste, kako ste i koliko ste zaslužili.

S postovanjem,

Ljubomir T. Grujic
(Lyubomir T. Gruyitch
20 rue Gaston Defferre
90000 Belfort
France)

* * *

Prethodni dopis je bio poslat direktno preko Interneta uz propratno pismo kako sledi.

Gospodin predsednik Narodne skupstine Predrag Markovic
<http://www.parlament.sr.gov.yu/content/cir/sastav/predsednik.asp>

Postovani gospodine Markovicu, Predsednice Narodne skupstine R. Srbije

Molim Vas da procitate sledeci dopis i da omogucite da ga dobiju svi narodni poslanici pre razmatranja pitanja tuzbe protiv drzava cije su oruzane snage bombardovale Srbiju 1999. Dopis sam juce poslao prioritonom postom svim adresentima.

Unapred Vam se zahvaljujem.

S postovanjem,

Ljubomir T. Grujic
www.freeserbs.org
www.truth-action.com/people